

מראשון תצא בשורה

איך נבחר אורי פורת כמנכ"ל רשות השידור? לרוק מאירוביץ, חבר הפרי למנט של ראשון והחבר מס' 121 כפרלמנט של ירושלים, איש הסכר, אני אחראי לבחירתו של אורי פורת? הכיצד? זה פשוט מאוד. הרמתי טלפונים

רוק מאירוביץ המיני בוטל

בגאווה. פרט לדיעות, הוא מוסף במחשבה שניה, השמוק הוא יישב שם, ולא יעשה כלום עד שהמערך יוריד אותו, וישם מועמד משלו" דברי נביאיהזעם.

חג החרות

לא אין הכוונה לפסח שפקד אותנו לא מזמן, אלא לחג העצמאות שנערך בביתו של חבר הכנסת הררוני אמאל נאצריאלדין, והיוה בימה לכל ריכפין ייתי ויצרח: 48 שעות לפני הבחירות במרכז החרות עלו בזה אחר זה כל מי שחשו צורך להתבטא, ופתחו בשרים נכבדים, חברי הכנסת יקרים, תושבי רליתיאליכרמל, רבתי המוס' למים, ותשבי טבריה(2).

השלב הבא היה להשתתף בשיחתי המארת, נאצריאלדין, כסיגנון, אלה הם חייך: "אני מכירה את נאצריאלדין שבע שנים" ריווחה שרה השרה

אמאל נאצריאלדין בגין הסתכל

לקהל המסתער לעבר מוקריהאוכל. על הרפרטואר הנ"ל חזרו השירים מרדכי ציפורי (אני מאחל לכולם חגיגות שמח), שמירר למכונתו כשהסתים החלק המעניין לגבין בתוכנית: נאמו שלו. כך גם יגאל בהן אורגה, חיים קורסו ושרה דורון, חברי הכנסת נאצריאלדין, לרוק מזגן, איתן ליבני, רוב שילוסקי, מיכה רייסר, יוסף רוב, אשתו של רוב — או, כפי שהוצגה, הטייסת יעל — ועוד הוד נטויה. הרבים הגיעו ליד כך שהכרזו במקול: "אנחנו חברים של חבר הכנסת X, שיואל לקרוא לו לבימה..."

ממעל השקיף על המהומה דיוקנו של מנחם בגין, כנחית, ישחקו הנערים לפניו. על בגין יש קונסנוס, מסבירה לי ידימינו החיננית של מיכה רייסר, מארגן המאווע, לפשר פליאתי של הערד התנועה של הנשיא, ראש הממשלה, או להבריל אלפי הבדלות, של המנהיג, זאב ז'בוטינסקי.

"אני שמעתי שיחות טלפוניות עימו, והוא מברכה, מדבר על ענייניו. אין ספק, לקטנה יש עתיד: מהפה שלה לאלוהים וליחיאל קדישא. האירוע אורגן במסגרת פעילות היקב, ולמארת המושלם הוענקו מגן היקב, רגלון (היקב) וצרונו נשקות וחיבוקים. בזאת התמצתה התוכנית התרבותית של היקב, תשובת המיץ לצוותא, ושרידי הקהל, שלא הגיעו קודם לכן ליעד העיקרי — שיפוי השישליק — הסתערו ביואש לעבר שרידי המזון שהלך והתכלה במהירות.

לראשה ממשלה יצחק שמיר, ובו תבע ממנו למנות את אורי פורת כמנכ"ל רשות השידור. כיום, כטרם מלאו אפילו מחצית מ,מאה ימי החסר" המקובלים, מלאים חברי הפרלמנט של ראשון אכזבה וזעם. "כפוי טובה", "לא יוצלח", "בטלן" הם רק כמה משמות התואר המצורפים לשמו של פורת.

ממליך המלכים, מאירוביץ, ושולף את הנשק הסודי שעליו החליט בית" המחקקים של ראשון: פתק מקומט ובו מובעת מחאה נמרצת על שליחותו של מאיר שלי"ם בציפון הארץ. לראיין שלושה ירדים" ציפון העצמאות. "אנחנו שולחים את זה לכל מער" כותהיעיתונים", הוא מנפנף בפתק

תמ"י: מישפחה שכזאת

רובין) מכב הזוג תיקווה ומשה דרון. משה דרון היה עוורו של אברחצירא כשזה היה שרהדתות, והמשיך עימו כשהתמנה כשרהעבודה הקליטה והרווחה, ואילו תיקווה העלגלה (שאניה פופולרית במשך כפי שהיא פופולרית בעיני אבר תצירא) היתה מנהלת לישכתו. השניים נישאו (תוך כדי עבודתם), מרגיש אהרון אברחצירא) ותקנה האוסרת העסקת בניצוג באותו המשרד הממשלתי מחייבת את אחד מהם לפנות את מקומו. משה דרון עסק מזה כמה חודשים בקבלת הצעות מהצעות שונות, ורחייתן. במקביל, ממשיות ההתראות בנושא זה להציק את המישרד.

המסר ברור: כדי לזכות בתפקיד בתנועת מסורת ישראל — כדאי להשתייך למישפחה הנכונה. אפילו כשמדובר בתפקידי פקידות או נהגות (נהגו של השר אהרון ארון, דויד סיבונץ, הוא בנו של נגורו של) הביטוח הלאומי, דני עוריאל).

בתמ"י טוענים שאין זה מוצדק שאדם מוכשר יסבול עקב קשריו המישפחתיים: טוענים — ומיישמים:

האחרון. עזריאל, אומרות אונת לשונות, היה שותף במישרד עורכדיין עם דויד גלס, חבר סיעתו של אברחצירא כמנכ"ל, ובמהלך הכנת ההגנה המישפטית של אברחצירא עשה את העבודות הקטנות, ויצא נשכר.

נישאר כמסר לכיטוח לאומי: מיהו המישנה לדני עזריאל, מנכ"ל המוסד? יגאל בןשלום, הלוא הוא אחיו של מכיר הסיעה כנסת, יורם בןשלום. יגאל בןשלום צאח אומם, כן כתר המוסד לכיטוח לאומי, אולם גורמים חיצוניים למישפחה" מר ליפיים שמעמרו קודם ללאיחכר מאו הקמת תמ"י.

אביה של האחים בןשלום — עורדיה בןשלום, עומד כראש אירגון של יוצאיתמן ומקבל תמיכה מהעמותות ומהמישרדים השונים, הועמית לרשות תמ"י קליטה, עבודה, רווחה, עמותות והפרציה הספירית.

המישפחתיות הוגנת גם במישרד הקליטההעבודה והרווחה: כלישכתו של אהרון אברחצירא (המאוכלסת כיום עליידי סגן השר, בןצייין

מכתבות שפורסמו בחעולם הזה בשבועות קודמים ניתן היה ללמוד שבתמ"י ניתן לשמור סודות. ההדלפות בתנועת מסורת ישראל מרשמית פחות מאשר בשאר המיפלגות: בתמ"י הכל נשאר במישפחה, ואכן זוהי מישפחה אחת גדולה:

סמנכ"ל מישרדהעבודה והרווחה הוא דויד כנסו, אחיו של יוסף כנסו, הנשוי לאחותו של מנהיג התנועה, אהרון אברחצירא. אגב, גם יוסף כנסו הוא קליטר כוכות עצמו: הוא יושבכראש עמותת מורשת דורות, העמותה הגדולה ביותר של תמ"י.

כזה עוד לא נגמרת ההגרה לבית כנסו: אשור כנסו, אחיהם של השניים, הוא חבר בהנהלת הסיעה וככמה עמותות, והמישפחה, על כל סניפיה, חברת תמ"י.

אחיו של אלי דייין הסימפטי, ראש עיריית אשקלון וחבר במזכירות הסיעה, הוא סגןמנהלגאף בכיטוח הלאומי. אגב, גם על דני עזריאל, מנכ"ל הביטוח הלאומי, מלשינות המישפחה הוא קרובמישפחה של אברחצירא עליידי נישואין, אולם קירבה מישפחתית זו מוכחשת עליידי

הליברלים: גם כן מישפחה

התבוסה, שקוע דוב סבידור כהרואים נוגים לגבי המשך פעילותו במיפלגה של נכולים ושקרנים". כן שהצליח להתברג במרכז הוא דורון גירסר, בנו של "פייסי". בנו של חבר המרכז, רג'ואן, בעלה של ג'ג'ה, הפעילה בחוגי התנועה והי בזהמה כאחד. לאותה הקטיגוריה משתייך גם חבר הכנסת אלי קולס. זה שאביו היה חבר המרכז. חבר הכנסת קולס הצליח להכניס למרכז את אשתו ששולדה, שפעילותה המישפחתית מוטלת כספק: למען הרויך, רוב חברי המרכז לא יודעים אפילו כיצד היא נראית. גם גיטו של קולס, מרדכי גלנטי, נמנה עם חברי המרכז, ואין ספק שגייסות רציניים אלה מסבירים את התברגותו (אם כי הרחוקה) לרשימת הליברלים לכנסת, על אף נסיגות הניתקות ממייבוקהרוב של אברשה שריד, כפי שמגירר ואת חברכנסת מקבוצת מודיע.

גם לתמודד אחר, חבר הכנסת דן ליבון, היה מובטח קול אחד והשתלפתי — הלוא הוא קולטה הנולד והשתלפתי של לודמילה אשתו, חברת המרכז. אותו העיקרון עזר להכרהכנסת של שעבר, משה בורון (בעלה של חברת המרכז אהובה) להתברג יפה בריווג.

השיטה ברורה. כיצד נוצרה חלק מהנפשות הפועלות הן יושבכראש של סיעות, שבכוחם להכניס אנשים למסודות התנועה. השאר מתנהל בשיטת "שמור לי ואשמור לך".

חרשים, עקב התנגדות חברי נשיאת המיפלגה (יצחק מזרעי, משה ניסים, גרעון פת, אברהם שריד יצבי רנר). מרוע התנגדות מכיוון שכניסת כוחות חדשים עלולה לשנות את מערך הכוחות, ומכיוון שכוחו העיקרי של המרכז הוא במינויים — ההשלכות ברורות.

לודמילה תיבון הקול הובטח

נכון לעכשיו, פועל מרכז המיפלגה הליברלית בשיטת "עשרה כושים קטנים": לא נכנסים — רק יוצאים! עובדה זו לא מפריעה לגורמים שונים במפלגה לנסות ולשנות את מערך הכוחות לטובתם: במסגרת האווירה המישפחתית הכניס היושבכראש המוכס של הכנסת מנחם סבירודר, את בנו, רוב, למועצת המיפלגה. השלב הבא בקאריירה של סבירודר הבן היה לנסות ולתפוס את מקומו של ישראל גורל זל כמרכז, אולם, כאמור, המרכז סגור בפני כוחות חדשים, כיום, אחרי

אחרי ששככה סערתי הבחירות במיפלגה הליברלית, והכרוז עבר למיגרש חרות — ננסה לנתח את תוצאות הבחירות גם מהווית המישפחתית. חוק המישפחתיות עובר אצל הליברלים שעות נוספות: חבר המרכז, אמנון מנדרה, הוא

אגמרי במיקרה גיסו של שרהתיירות, אברהם שריד, שנתנה למקום השלישי ברשימה. מהמיפלגה הליברלית מרווחתי בשנתה לא היה מוכר לחברי המיפלגה בקופה שקדמה לשינוי הרסטי ביוחוס המישפחתי. מנדרה, אגב, שימש כמנכ"ל משא"ב, החברה שהקים שריד ושהתפרקה בעקבות הפריצה לקרן זיידל ב'1981.

זה כאשר לגיסו של אברהם שריד, ומה כאשר לגיסתו הגנרת ז'הבה זריסברג, הנושאת בתואר הנ"ל, היא חברת כנסת וזה היא דלדה זיבנר, נוספת בנסיף הן היא דלדה זיבנר, אשתו של חבר הכנסת, יצחק (זיג"י) זיגור.

ונבחרו למרכז: מרכז המיפלגה הליברלית מונה 247 מקומות. משנת 1981 (השנה שבה נבחר) חלו איאלה שנויים פרסונליים בהרכבו: כמה מחבריו נפטרו (שימחה ארליך, דויד שופמן, ישראל גורל ואביו של אלי קולאס), אחרים ויתרו (כץ) ויתרו) על מקומם (חבר המרכז, רוד ג'נור, הביע נכונות לוותר על מקומו עבור סוגלית סריאל, אולם שול המיפחה הליברלית) אולם הקיפה של אלה לא התמלאו עליידי חברים

במדינה

(המשך מעמוד 8)

שלו, תחת לרבוך בשטחים הכבושים ובחלומות האימפריה העברית.

חסן לא הסתיר מעולם את דעתו, כי ישראל אישף צריכים לנהל משא ומתן ישיר ביניהם, אולי בעזרת המלך חוסיין. כפי שאמר למישלחת המועצה הישראלית לפני שלוש וחצי שנים: "אני נמצא במרחק של אלפי קילור מטרים מזורת הסיכסוך. אני מעורב. אני רק יכול לעזור להשכיך שלום, ואת זה אעשה."

השבוע עמד שוב כהבטחתו.

מיפלגות קאריקטורה של פילוג

אילו פליגי, ברגמן, היציקוק וקורוסאוזה היו חוברים יחד להמציא מיפלגה, הם היו יוצרים את לעים זה יכול לקרות רק בישראל: מיפלגה שאינה קיימת מתפלגת.

אין כמעט אורח בישראל היודע מה זה לע"ם, ואיך שהיא נוצרה. חבריה לא נבחרו מעולם עליידי מישוה. בפעם האחרונה הליצבו אחדים מהם לבחירות לפני 14 שנים — כאשר הופיע "המרכז החופשי" בבחירות לכנסת השביעית.

תולדת המיפלגה בויג'ג אינסופי של פילוגים ומיווגים: מרד בחרות ב'1967, בהנהגת שמואל תמיר; גירוש מחרובת ב'1967; הקמת "המרכז החופשי", שעבר בקושי את אחוד החסימה ב'1969; הצטרפות לליכוד; פילוג במרכז החופשי; הצטרפות חלק השאר (אליעזר שוסטק ואהוד אולמרט) לליכוד; התמוגות עם פלג בלתינבחר אחר בהנהגת ייגאל בורביץ, ומכאן והלאה — שרשרת של פילוגים ואיחודים שאיש אינו מסוגל או מעוניין לזכרם.

פילוג ומיווג איור. התוצאה: מיפלגה שאין לה בוחרים, שאיש אינו יודע מה היא מייצגת לעומת מיפלגות אחרות, אך שיש לה ארבעה מקומות בטווחים ברשימת הליכוד. על הכסאות האלה נטוש עתה הקרב — כאשר הכל מוכרע ומוחלט בלי השתתפות הציבור, בחרייחרים, עליידי קנאות בין קומץ עסקנים (מהם רבים המתפרנסים מן המיפלגה" ונכסייה) שאיש לא בחר בהם.

מבחינה זו, לע"ם היא אולי הדוגמה הבטה ביותר של אותה תופעה ישראלית הקרויה מיפלגה: גוף שאין לו צורך בבוחרים, המתקיים על כספי משלם-המיסים (מימון מיפלגות), המחלק בין "חבריו" מישרות, כיבורים ולחכות כלכליות.

מבחינה עקרונית, אין הבדל בין לע"ם והמיפלגה הליברלית ומיפלגות אחרות. כקאריקטורה של מיפלגה, היתה בה גם קאריקטורה של "התמודדות", שהסתיימה בקאריקטורה של פילוג. חלק מחברי המרכז, הפיקטיבי עבר במצע השיבה לאולם אחר, מפד שאזע. מקורר ומרווח יותר" — סגינה הנראית כאילו נלקחה מסרט של פליגי כשצ'ארלי צ'אפלין משחק את שוסטק, ולאיי האגמן מדאלאס את אהוד אולמרט.

המרכז החופשי זכה ב'16.393 קולות. העולם הזה 2437